

עמ"ת 20856/12/22 - ד' מ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 20856-12-22 (עציר)
תיק חיצוני: 532691/2022

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	ד' מ' (עציר)
	על-ידי ב"כ עו"ד א' עמרו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת ע' גרינבאום-שמעון) מיום 8.12.22. בית המשפט קבע קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לעורר, והפנה אותו לשירות המבחן טרם הכרעה סופית בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

העורר מעוניין להשיג על החלטה זו, בטענה כי היה מקום לשחררו לחלופת מעצר ללא תסקיר של שירות המבחן. עוד נטען שהמשיבה נסמכה על הודעת המתלוננת טרם שקיבלה תמונות של חבלות העורר, וכך הוגש כתב האישום ללא בדיקת כלל הנתונים. נטען גם שהמתלוננת לא אמינה וחתמה על תצהיר לפיו תלונתה לא הייתה מדויקת.

לאחר בחינה, איני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים": ערר המוגש בעיצומו של הדיון בערכאה הדיונית בבקשת המעצר, טרם הכרעה סופית. הגם שניתן להגישו, ההידרשות לערר ממין זה לרבות קיום דין בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט, ותיעשה במקרים חריגים. זאת, משום שהמצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת הלכה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18)).

הערר שלפני אינו ממין החריגים המצדיקים הידרשות ל"ערר ביניים". לעורר מיוחסות עבירות אלימות שבוצעו כנטען כנגד רעייתו. לפי כתב האישום, תקיפת הרעייה בוצעה על רקע ויכוח בנושא היתר הכניסה של הרעייה לישראל, וכללה מכת אגרוף לפניה, אחיזתה בצווארה עד שחשה שהיא נחנקת, וכן נשיכתה בכף ידה.

אמנם, בעידן הנוכחי בו המתנה לתסקיר שירות המבחן גובה מחיר ניכר בדמות חודשי מעצר, יש לבחון בכל הליך האם ניתן להימנע מכך. אלא, שבהליך זה קיימים נתונים רלבנטיים התומכים בהחלטה:

כך העבירות שבוצעו כנטען בתוככי התא המשפחתי, דבר שמצריך לא אחת בירור מקצועי של הדינמיקה המשפחתית כדי לעמוד על טיב הסיכון והחשש לשיבוש. כך גם העובדה שהעבירות כללו אלימות קשה, המקימה מסוכנות. בנוסף, לפי קביעות בית המשפט קמא המתלוננת הפגינה חשש כבד ומצוקה, בין היתר בשיחתה למשטרה וכן עברה למקלט לנשים נפגעות אלימות. עוד נקבע שהגישה בעבר תלונה דומה כנגד העורר ואז חזרה בה וביקשה לסגור את החקירה - מה שמתקשר גם לטענה בערר לפיה חתמה אף כעת על תצהיר בו מסרה שלא דייקה גם בתלונתה הנוכחית. גם האמירות בדבר סטטוס השהיה שלה בישראל עשויות להיות רלבנטיות לאפיון עילות המעצר.

כל אלה מעלים חשש למצב עדין של המתלוננת, ומצריכים בירור הולם של מצבה ושל ההשלכות האפשריות של שחרור העורר עליה. כך לצד העמקה בחקר מסוכנות העורר, החשש לשיבוש והאפשרות להתמודד עם כל אלה באמצעות החלופה שהוצעה, שעיקרה בפיקוח בידי משפחת העורר.

על רקע זה, ההחלטה מושא הערר - להידרש לתסקיר שירות המבחן - אינה בגדר חריגים המצדיקים הידרשות לערר ביניים. העורר ימתין להכרעה סופית בעניינו, ויוכל להעלות את טענותיו בבוא העת אם יראה בכך צורך.

אני מורה על מחיקת הערר. המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.